

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 5. august 2021 [C(2021)5963 final] i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001, hvormed sagsøgerens genfremsatte begæring af 6. maj 2021 om udvidet adgang til dokumentet »Briefing for the EU RCF co-chair for the Regulatory Cooperation Forum meeting on 3-4 February 2020« [Ares(2021)1264866] blev afslået, annulleres, for så vidt som afslaget var støttet på den begrundelse for afslag, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2021)5963 final af 5. august 2021, hvormed sagsøgeren fik afslag på ubegrænset aktindsigt i et dokument vedrørende forberedelsen af et møde i Forum for Regulerings samarbejde (RCF) om den samlede økonomi- og handelsaftale EU-Canada (CETA), har sagsøgeren fremsat følgende anbringender:

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ som følge af en forkert retsanvendelse.
  - Den antagelse, at internationale forbindelser ville lide skade som omhandlet i denne bestemmelse med den begrundelse, at videregivelse af interne strategiske overvejelser kunne bringe det gunstige udfald af de igangværende udvekslinger i forbindelse med gennemførelsen af aftalen i fare, er fejlagtig.
  - Den antagelse, at internationale forbindelser ville lide skade som omhandlet i denne bestemmelse med den begrundelse, at de anvendte oplysninger kan anvendes af tredjelande mod EU, er fejlagtig.
  - Den antagelse, at internationale forbindelser ville lide skade som omhandlet i denne bestemmelse med den begrundelse, at samarbejdet med Canada ellers kunne blive truet, at også fejlagtig.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001 som følge af den fejlagtige afgørelse om kun at videregive dele af det omhandlede dokument.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 7, i forordning nr. 1049/2001, da afslaget på aktindsigt ikke er blevet tidsmæssigt begrænset
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 6. oktober 2021 — Bloom mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-645/21)

(2021/C 481/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bloom (Paris, Frankrig) (ved advokaterne C. Saynac og L. Chovet-Ballester)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 (EUT 2021, L 247, s. 1), særligt artikel 17, 18 og 19, annulleres delvist på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af målsætningerne om et højt miljøbeskyttelsesniveau og bæredygtig udvikling. Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 17, 18 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 (herefter »EHFAF-forordningen«) genindfører tilskud, som er skadelige for havmiljøet, hvilket er i strid med målsætningerne om et højt miljøbeskyttelsesniveau og bæredygtig udvikling, som er blevet genbekræftet af EU-retsakterne.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af de almindelige EU-retlige principper om forsigtighed og proportionalitet. Artikel 17, 18 og 19 i EHFAF-forordningen er efter sagsøgerens opfattelse i strid med forsigtighedsprincippet, der er fastsat i artikel 191, stk. 2, TEUF. Desuden er virkningerne af de ovennævnte artikler i strid med det proportionalitetsprincip, der finder anvendelse på fiskeri.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982, af konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder af 9. juli 2004 og af princippet om loyal opfyldelse af aftaler. Sagsøgeren har anført, at artikel 17, 18 og 19 i EHFAF-forordningen er i strid med de i ovennævnte konventioner fastsatte forpligtelser på området for bekæmpelse af overfiskning og bevaring af marine ressourcer. Parlamentet og Rådet har tilsidesat princippet om opfyldelse af aftaler i god tro ved at vedtage de anfægtede artikler.

Sag anlagt den 1. oktober 2021 — Sberbank Europe mod ECB

(Sag T-647/21)

(2021/C 481/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank Europe AG (Wien, Østrig) (ved advokat M. Fellner)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 2. august 2021 annulleres (¹).
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tolv anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB har tilsidesat princippet om retten til ikke at blive straffet to gange som fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 4 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«).